

Christus, het Licht in de duisternis

Ds. M.J. van Gelder – Jesaja 9:1
(Advent)

Zingen: Psalm 36: 3
Lezen: Jesaja 9: 1-6
Mattheüs 4: 12-17
Zingen: Psalm 119: 41, 65, 84
Zingen: Psalm 130: 3
Zingen: Psalm 68: 6

Gemeente, we staan in deze dienst stil bij Jesaja 9 vers 1:

Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.

Het thema van de preek is: Christus, het Licht in de duisternis.

We letten op:

1. Het beloofde licht. *Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien.*
2. Het schijnende licht. We lezen in het slot van de tekst: *Over dezelve zal een licht schijnen.*
3. Het verlossende licht. Want zij die zaten in de duisternis en in de schaduw van de dood, zullen leven.

1. Het beloofde licht

Het is een lieflijke profetie. Zeer bemoedigend! Je zult maar in de duisternis zitten en geen licht hebben en God belooft dat het licht schijnen zal; het beloofde licht! In hoofdstuk 8 kunt u lezen hoe Gods gericht gaat over Israël, Juda en ook over Syrië. Het oude bondsvolk is buitengewoon schuldig aan verachting van God en van Zijn dienst en van Zijn getuigenis. God is goed, dat is waar. Maar Hij is ook heilig. Hij is ook rechtvaardig. Hij zal de schuldigen niet onschuldig houden. Is er iemand onder ons die dat gelooft? Geloven wij echt dat Hij de schuldigen niet onschuldig zal houden?

Hij heeft ook uitgesproken dat Zijn toorn moet komen over Zijn oude volk. Hij zal het in de ballingschap voeren. In Assyrië, daar zullen ze God moeten missen in Zijn gunst en moeten zij onder Zijn straffende hand doorgaan. Ze zijn niet anders waardig dan dat God een voleinding met hen maken zou, want zij hebben Hem zo veracht.

Zijn wij anders? Zijn ons de woorden Gods niet toebetrouwd, van kindse dagen af aan? Heeft de Heere mij en u en jullie, jongelui, niet laten waarschuwen, om de zondige weg te verlaten, om het ongeloof te ontvluchten en te komen tot de troon der genade, om te komen tot de verlossende Zaligmaker, Die ook het hart vernieuwt? En kwamen wij? Kwamen wij ooit? Of zijn al Zijn waarschuwingen en lieflijke nodigingen, ondanks het feit

dat Hij ons zondag aan zondag in de kerk kon vinden, toch langs ons heen gegaan? Is ondanks het feit dat de trouwbijbel iedere dag opengaat in onze woning en wij vermaand en genodigd worden, toch alles langs ons heen gegaan? Leeft u nog steeds in ongelooft, in ondankbaarheid, in onboetvaardigheid, soms verborgen zonden aan de hand houdend? Ten diepste is dat een goddeloos en geesteloos bestaan.

Het volk van Juda kon nooit zeggen dat het niet gewaarschuwd was. En dat zullen wij ook nooit kunnen zeggen. Maar dan moet toch ten laatste de volvoering van de straf komen. Het volk zal weggevoerd worden naar Assyrië. God zal het slaan. God zal het tuchtigen. Niet dat Hij lust heeft tot plagen, maar opdat Zijn bestraffingen, Zijn slaande hand tot hun behoud en wederkeer zou dienen. Hij zal trouwens ook de Syriërs slaan, die zich te buiten zullen gaan aan het oude volk dat Gods Naam met zich draagt. De vijand kan niet doen wat zij wil, hoe zij ook als een middel in Gods hand gebruikt wordt om Zijn rechtvaardige toorn tot gelding te brengen.

En als het volk van Juda daar zucht in de ellendige ballingschap en zij niet weten hoe zij daaruit ooit verlost zullen worden, komt daar een heerlijke profetie. En als u niet weet hoe u ooit verlost moet worden van de macht van de zonde en van het ongelooft en van de nameloze schuld in uw leven en al uw gebeden op niets uitgelopen zijn en al uw verbeteringen op niets uitgelopen zijn, dan komt in die duisternis en onder dat oordeel een lieflijke boodschap, vol verwachting, vol van advent: *Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.*

Het is niet alleen een bemoedigend woord dat de ballingen ooit weer verlost zullen worden, maar kennelijk heeft dit woord een diepere zin. We lezen een gedeelte uit Mattheüs 4. Wij lezen daar over Jezus: *En Názareth verlaten hebbende, is komen wonen te Kapernaüm, gelegen aan de zee, in de landpalen van Zebulon en Naftali; opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken is door Jesaja de profeet, zeggende: Het land Zebulon en het land Naftali, aan de weg der zee over de Jordaan, Galiléa der volken (en dan komt onze tekst weer): Het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en degenen die zaten in het land en de schaduw des doods, denzelven is een licht opgegaan. Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.*

Dan proeft u hierin dus een heerlijke boodschap van de komende Zaligmaker, Die verlossen zal van knellende banden van de dood. Van de angsten der hel. Van de macht van de zonden en van het ongelooft. Knellen die banden? U probeert ze los te maken en het gaat niet. Het lijkt wel of ze steeds meer knellen. U gevoelt: ik ben een gevangene van de zonde, van de duivel en van de dood. Straks zal Gods oordeel over mij moeten gaan en wie zal kunnen bestaan? Maar wat een boodschap wordt hier afgekondigd: *Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw van de dood, over dezelve zal een licht schijnen.* Het beloofde licht!

Het zou komen in later eeuwen, in de landpalen van Galiléa en van Judéa. En na de Pinksterdag zou het uitgaan over de gehele wereld en is dit woord ook bij ons gekomen. De Heere heeft de profeten, Jesaja en anderen, uitgezonden om deze boodschap te verkondigen. En ook nu mag deze boodschap verkondigd worden.

Ik denk dat de kinderen op school voor het kerstfeest ook deze tekst moeten leren: *Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw van de dood, over dezelve zal een licht schijnen.* Het is toch een heerlijke belofte van de Messias Die komen zal; het beloofde licht. Christus wordt daarin voorgesteld als een Licht. Licht is leven. De duisternis is de dood. De duisternis bedekt de aarde, donkerheid de volkeren, uw en mijn hart. Misschien is er wel een jongen, meisje of oudere, die kreunt voor Gods aangezicht: 'Heere, mijn hart is dood, het is een en al duisternis in mijn ziel.' Als het thuis donker is, dan doe je het licht aan. En als het nu donker is in je ziel, wat dan? Kun je dan het licht aan doen? 'O God, het is zo donker in mijn ziel. Maar de opening van Uw woorden zal gewis, gelijk een licht het donker op doen klaren, ook in mijn ziel.'

Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. God is een licht en gans geen duisternis is in Hem. De duivel is duisternis. Hij is de vorst der duisternis. Al zijn onderdanen wandelen en leven in de duisternis, om ten laatste in de duisternis weg te zinken. Tenzij zij tot het licht komen. Tenzij het licht over hen schijnen gaat. In de prediking van het Evangelie schijnt dat licht over u. Laat het uw zielsverlangen zijn: 'Heere, schijn ook in mijn hart.' God is de Vader der lichten, van Wie alle goede gaven en volmaakte giften zijn afdalende. O, zie toch op tot Hem! Alle goeds komt alleen van Hem. De zonde brengt niet dan kwaad voort. Het zijn de werken der duisternis. Na de zondeval is het zo donker geworden op deze aarde. Duisternis bedekt de aarde en het hart van de mens. Wij zelf worden in de Heilige Schrift zelfs letterlijk duisternis genoemd. En de werken die wij doen zijn duisternis. En de mens komt tot het licht niet, want hij haat het licht. We zijn gevallen adamskinderen. Verduisterd in het verstand, zegt de apostel. Vervreemd van God en van het leven Gods, doende de wil des vleeses en der gedachten. Onderworpen aan de duisternis van de dood en het donkere graf, en ten laatste de buitenste duisternis. Een volk dat in duisternis wandelt...

En sommigen weten dat. Zij gevoelen dat in hun hart en zij roepen het uit: 'Heere, het is zo donker in mijn ziel. Zou het ooit nog licht kunnen worden? Zou u nog naar mij willen omzien? Mag het licht dat nu ontstoken is ook mijn duistere hart verlichten?' Christus is het Licht der wereld. Hij is het beloofde licht. Wat een ontzaglijk wonder is dat. De Bijbel leert ons, en onze belijdenis zegt het na, dat God niet onrechtvaardig zou zijn als Hij de gehele wereld zou laten verloren gaan en om der zonde wil verdoemen. Het is een woord dat bij u en bij mij weerstand oproept. Maar wanneer die weerstand verbroken wordt door de kracht van de Heilige Geest, dan zullen we bekennen dat het zo is en dat wij duisternis zijn en dat wij met de ganse wereld voor God verdoemelijk zijn. Daarom is de prediking van advent zo'n wonder. Een aanleiding tot verwondering, tot hoop en blijdschap!

Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Er is dus licht beloofd; het beloofde licht. In de schepping sprak God: 'Er zij licht!' En er was licht. Christus heeft gezegd: 'Zie, Ik kom!' En Hij zou verschijnen en is verschenen in deze donkere wereld als het Licht der wereld. En Hij beschijnt een ieder mens, komende in deze wereld. Wanneer wij onder de prediking van het Woord zijn, beschijnt Hij ons.

Geliefden, dat licht moet doordringen in ons hart en in ons verstand, om ons te geven verlichte ogen des verstands. Jezus Christus is gekomen om de werken des duivels, die duisternis is, te verbreken en om het licht te openbaren. Hij is het beloofde Licht. *Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.* (Joh.3:16)

Het licht is beloofd. En het licht schijnt. *Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.* Het licht moet schijnen om iets te kunnen zien. Het licht moge beloofd zijn, het moet ook gaan schijnen, het moet ook opgaan. Als het 's avonds donker is en u zoekt iets in de schuur, dan zegt u misschien tegen een van uw kinderen: 'Kom eens met de lantaarn en schijn eens bij, dan kan ik wat zien.' Als Christus ons niet beschijnt, kunnen wij niet zien en zijn wij in de duisternis.

Jezus sprak: *Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.* (Joh.8:12) In Johannes 1 lezen wij: *Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld.* (Joh.1:9) *En het Licht schijnt in de duisternis.* En dan, en dan? *En de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen.* (Joh.1:5) Geliefden, hoe lang schijnt het licht ook onder u? En nog niet begrepen? Nog niet verlicht? Nog in de duisternis? En nóg het licht niet nodig?

2. Het schijnende licht

Het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft Hetzelve niet begrepen. En toch wordt dat wonder van dat schijnende licht steeds opnieuw verkondigd. Geslacht op geslacht. Totdat Hij zal wederkomen. Christus verspreidt het licht tot de zaligheid. In de moederbelofte wordt het eerste licht gezien. En het is in de profetieën vele malen door de loop der eeuwen herhaald. In de ceremoniële diensten wordt Christus getoond, Zijn zoen- en kruisverdienste. Het licht schijnt in de duisternis.

Hoe heerlijk scheen Hij toen Hij kwam in deze wereld. De wijzen uit het oosten zijn gekomen. Op het licht zijn ze afgekomen. Door de eeuwen zijn er toch geweest die naar dit licht verlangd hebben en erdoor beschenen zijn. Het licht is gaan schijnen. In het Oude Testament eeuwenlang, door het Woord en de dienst der verzoening in de tempel. In het Nieuwe Testament komt Jezus. En Hij is gaan schijnen over de volkeren, tot vandaag aan de dag. Niemand zal zeggen hoe lang het nog duren zal of hoe kort het nog zijn zal, maar Hij schijnt. De beloofde Messias schijnt in de duisternis. *Een Licht tot verlichting der heidenen en tot heerlijkheid van Uw volk Israël.* (Luk.2:32)

De prediking van Gods Woord mag ook onder u zijn, al zo'n lange tijd. Zondag aan zondag. En u hebt de Bijbel in uw huis. Het licht schijnt. De heerlijkheid van Christus is opgegaan en door middel van de prediking schijnt dat licht in de duisternis. Wat een onuitsprekelijk voorrecht! Tot vandaag aan de dag zijn er hele volkeren die totaal onkundig zijn van dit licht. Het evangeliewoord is daar nog nooit gekomen. Daar weet men ook niet aan welke kwaal men lijdt en welk oordeel men wacht. Daar is nog duisternis. Daar weet men niet hoe peilloos diep men gevallen is, hoe goddeloos ons bestaan is en hoe wij het rechtvaardig oordeel van God onderworpen zijn. Daar weet men ook niet dat een licht beloofd is, dat is gaan schijnen in de verkondiging van het heilig Evangelie: Jezus Christus!

Maar wij worden al zo lang beschenen. En hoe lang nog? Is de Heere bezig om de kandelaar zo langzamerhand uit ons volk weg te nemen? Ik wil niet mismoedig zijn, maar ik vrees dat het wel steeds meer donker wordt en dat het licht zo weinig gezien wordt, terwijl het toch nog schijnt. Dat God het langzamerhand weg gaat nemen, ook uit ons vaderland. Wie een halve eeuw terugkijkt, weet hoe hard het gegaan is onder ons volk. We kunnen niet een halve eeuw vooruitkijken, maar hoe zou dan het beeld zijn? Ook onder ons?

Maar nu schijnt het licht nog, mijn jonge vrienden, Christus wordt je verkondigd als het Licht der wereld en Hij schijnt door middel van de prediking. Laat het je gebed zijn: 'Heere, schijn ook in mijn hart. Wil de duisternis uit mijn ziel verdrijven. Mijn verstand is verduisterd door de zonde. Wie zijt Gij? Ik ken U niet en ik ken mezelf, als ik eerlijk ben, ook niet. Maar verlicht mijn hart en verlicht mijn verstand, door Uw goddelijk getuigenis.'

Christus is gekomen om de duisternis te doorbreken en om het Licht der wereld te zijn. En die Hem volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben. Zien wij naar dat licht uit?

Het kan in iemands hart zo donker worden. Het moet maar eens waar zijn, dat wij een kind van Adam zijn. Het moet maar eens waar worden, dat wij het beeld van God kwijt zijn. Het moet maar eens een keer waar worden in onze ziel, dat wij kinderen des toorns zijn, allerhande ellendigheid, ja, de verdoemenis zelf onderworpen. Het moet eens een keer doordringen tot onze ziel dat wij duisternis zijn en in de duisternis wandelen en kinderen der duisternis zijn. Ook al zijn wij bevoorrecht met het teken van de Heilige Doop. Het zal temeer tegen ons getuigen als wij het licht verwerpen. Ook al zijn wij bevoorrecht dat wij een Bijbel in huis hebben en op zondag de prediking van het Evangelie beluisteren. Het zal ons temeer veroordelen, indien wij op de roepstem van Christus geen acht geven.

Onze ouden zeiden wel eens: 'Het zal een hel in de hel uitmaken, als wij de prediking van het Evangelie verworpen hebben.' Christus weende over Jeruzalem omdat zij hun duisternis niet bekenden, omdat zij niet bekenden wat tot hun eeuwige vrede diende. Omdat zij Hem niet begeerden en Hem verwierpen. Hij weende over zondaars die zelf niet weenden, maar die lachten en vrolijk waren en dansend op weg waren naar de eeuwige verdoemenis.

Geliefden, moest het ons hart niet raken? Moest het ons hart niet breken? Wat zullen we dan uitzien naar licht! Als de schuld werkelijk opgelegd wordt in mijn ziel. Als ik weet dat ik een kind des toorns ben en dat ik in duisternis wandel en geen licht heb en verdiend heb onder het oordeel om te komen. Zijn er van onze jongens en meisjes die, als ze naar school fietsen, wel eens tot God zuchten of het licht mocht worden in hun ziel? Zijn er van mijn jonge vrienden die zeggen: 'Heere, het is zo donker in mijn hart. De zonde woont in mij, ik vecht ertegen en ik verlies het keer op keer. Ik ken U niet. Ik ben zonder God in de wereld, zonder Christus, geen hoop hebbende, ook al heb ik de Bijbel in huis en zit ik zondags in de kerk.' Zijn er zulke jongens en meisjes, die naar het licht verlangen: De morgen, ach, wanneer?

Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Want het licht schijnt in de prediking van het Evangelie. Wanhoop niet! Want deze belofte is nog altijd waar. Ze

moge vervuld zijn in de komst van de Zaligmaker, maar Hij doet Zijn licht toch nog schijnen, ook onder ons. Hij is toch het Licht der wereld. En Hij zegt: *Die Mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.*

Er is mogelijk een oudere onder ons die in de stilte van de eenzaamheid kreunt voor God: 'O God, het is zo donker in mijn hart, zo donker in mijn ziel. Ik durf dat tegen mijn man niet eens te vertellen. Ik durf dat tegen mijn vrouw niet eens te vertellen. Ik durf dat op huisbezoek niet eens tegen de ouderlingen te vertellen. Maar in de eenzaamheid roep ik het uit: O God, het is zo donker in mijn ziel!' Hoor dan toch: het licht schijnt! Christus het Licht der wereld, de beloofde Messias, is gekomen!

We hoeven vandaag niet te doen alsof Hij nog komen moet. We mogen de heilsfeiten gedenken, maar niet doen alsof ze nog gebeuren moeten. De zegeningen van de heilsfeiten worden ons verkondigd. En één daarvan is dat Jezus Christus het Licht der wereld is en gekomen is in deze duistere wereld, om donkere en duistere zielen te verlichten in de zalmakende kennis van God.

Kom, roept u het uit: 'O God, het is zo donker in mijn hart. Mag het licht worden? Mag ik ook licht worden in de Heere? Verlicht mijn verstand dat duister is. O, grote God en Zaligmaker, ontferm U mijner!' Hij schijnt in de wereld. Hij schijnt door middel van de prediking. Hij schijnt ook vandaag in de evangelieverkondiging. Ach, verblijd u dan in dat schijnende licht! Verheug u dan in dat licht dat nu ontstoken is!

Dat licht is ook een verlossend licht. We zingen eerst uit Psalm 130, het derde vers:

Ik blijf de HEER' verwachten;
Mijn ziel wacht ongestoord;
Ik hoop, in al mijn klachten,
Op Zijn onfeilbaar woord.
Mijn ziel, vol angst en zorgen,
Wacht sterker op de HEER',
Dan wachters op de morgen;
De morgen; ach, wanneer?

3. Het verlossende licht

Het licht is beloofd. Het licht schijnt. En het licht verlost, metterdaad. Het verlossende licht. En dat verlossende licht is zo krachtig dat het uit de graven doet opkomen. Uit het rijk van de dood; van de geestelijke dood en van de ellendige duisternis. Toen het volk van Juda in de ballingschap was, zaten zij in de duisternis. Ze konden zichzelf niet bevrijden. Maar tot hen kwam de belofte: *Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.*

Ze wonen in een land van de schaduw des doods. Ze waren er niet even, maar ze woonden daar, zij verbleven daar. Het is het bestaan van de gevallen mens, die niet even in de duisternis is, maar wiens bestaan duisternis is. Hij woont in het land van de schaduw van de dood. In de dood is niets dan donkerheid en duisternis. En nu is daar de heerlijke evangeliebelofte, die ook door de mond van andere profeten klinkt, weliswaar met andere woorden, maar inhoudelijk hetzelfde.

In Ezechiël 37 vers 12 lezen wij dat de Heere zegt: *Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal uw graven openen en zal ulieden uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk, en Ik zal u brengen in het land Israëls.* God zal dus verlossen uit de duisternis en Hij zal brengen tot Zijn wonderbaar licht.

U kunt hetzelfde vinden in de profeet Maleachi, weer met andere woorden maar het gaat om dezelfde zaak. Maleachi 4 vers 2: *Ulieden daarentegen, die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen; en gij zult uitgaan en toenemen als mestkalveren.* De Zon der gerechtigheid zal opgaan. En die Zon verdrijft de duisternis. Dat is elke dag zo. De nacht moet wijken voor de dag. De zon begint op te komen en de duisternis moet wijken. Zo is Christus beloofd en gekomen. En de duisternis van de zonde, van de hel, van de dood en van de eeuwige dood, zullen moeten wijken. Want Hij is het verlossende Licht.

Maar dan ziet u Hem gaan bij de kruisheuvel Golgotha. En dan wordt het zo donker voor Hem, Die het Licht der wereld is en Die sprak: *Die Mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.* Het is zo donker voor Hem geworden. Een drie uur durende duisternis. En daar hing Hij aan het vloekhout der schande. Het Kindeke in de kribbe - daar hebben wij het deze weken over - straks hangende aan het vloekhout der schande. In een drie uur durende duisternis, een absolute duisternis. En dan Zijn nederdaling ter helle: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?* (Matth.27:46) Christus, Die geen zonde gekend heeft, heeft God voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. Hij is door de diepten van de hel en de duisternis heengegaan en Hij mocht roepen: *Het is volbracht!* (Joh.19:30) *Vader, in Uw handen beveel ik Mijn geest.* (Luk.23:46) Gelegd in het graf, staat Hij op ten derde dage. Hij leeft! Hij is het Licht der wereld. Hij is het verlossende Licht.

Geliefden, het is onmogelijk om uzelf te bevrijden. Het is onmogelijk om uzelf te verlossen. Niemand van ons is waardig om verlost te worden. Wat dat betreft is het één en al duisternis in uw en mijn ziel. Geloven wij dat ook? Nemen wij dat nu werkelijk ter harte? Gevoelen wij dat ook in ons binnenste? 'O God, het is zo donker vanbinnen in mijn hart. Het is zo duister in mijn ziel. Ik ben van U gescheiden en ik mis het licht. Ik ben in de duisternis en een kind der duisternis. De macht van de zonde, de schuld van de overtredingen en de straf de dood, de eeuwige dood en duisternis ligt op mijn ziel. En dan tast ik naar de wand of ik ergens licht kan vinden en ik kan het niet vinden. Ik zoek het misschien bij mensen of bij de kinderen Gods, en ik vind toch het licht niet. Ik zoek in de eenzaamheid en ik stort mijn tranen en ik doe mijn gebeden en ik kom naar Gods woning en ik vind het licht niet. Het kan toch zo donker worden in mijn ziel. Mijn ziel, vol angst en zorgen, wacht sterker op de Heer' dan wachters op de morgen; de morgen, ach, wanneer?'

Zou het rechtvaardig zijn als dat licht u niet zou beschijnen? Kunnen we onder God komen? 'Ik kan het niet', zegt u, 'ik kan het Hem niet gewonnen geven.' Niet? Ik kan het begrijpen. Maar wie zijt gij, o mens, die tegen God antwoordt? Heeft Hij niet het recht om met ons te doen naar het Hem goeddunkt? Wij hebben Hem onteerd en verlaten en gezondigd. Maar juist wanneer onze ziel dit woord van ganser harte over mag nemen en wij onder God buigen, zal er iets gebeuren waar u niet op bedacht was. Wat u ook niet

meer verdiend had. Waar u niet op gerekend had. U moet maar denken - en ik mag u dat prediken - dat waar een zondaar verloren gaat, Jezus de Redder is. En waar één en al duisternis in de ziel is, Christus het Licht der wereld is. En dat Hij gevangenen in vrijheid stelt. En dat Hij Zich openbaart, waar uw ziel schreeuwt tot God en Hem niet vinden kan. Daar komt Hij tot u, Die u wel vinden kan, en zegt: *Ik ben nu gekomen.* (Joz.5:14) Hij gaat het Woord openen voor uw ziel.

Want d' oop'ning van Uw woorden zal gewis,
Gelijk een licht, het donker op doen klaren;
Zij geeft verstand aan slechten, wien 't gemis
Van zulk een glans een eeuw'ge nacht zou baren.

En dan hebt u hier die liefelijke belofte: *Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen die wonen* (dat is blijvend, is het niet waar?) *in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.* Een licht gaat op. Christus komt. Hij openbaart Zich door middel van het Evangelie aan onze ziel. En door de werking van de Heilige Geest verlicht Hij ons verstand, zodat wij Hem zien in het Oude Testament, in het Nieuwe Testament, zoals wij Hem nooit eerder zagen. Wij gevoelen in onze ziel Zijn gewilligheid om onze ziel zalig te maken. En dan komt Hij met een liefelijke, inwendig roepende stem: Zie op Mij en wordt behouden! *Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.*

En geliefden, dan zegt Hij dat niet alleen. Dan opent Hij ook onze blinde ogen. Hij verdrijft de duisternis en we mogen Hem zien en we leven! We komen uit de duisternis tot het licht en wij leven.

Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien. En u voelt wel aan dat dit zien in deze tekst betekent: een verlossend zien. Wanneer Christus Zichzelf vertoont door Zijn Woord en Geest aan onze ziel, dan zien wij Hem en dat zien is een zaligmakend zien. Dat zien in de Bijbel is een zien des geloofs. En dat zien is een genieten van Christus, is een ontvangen van de Zaligmaker. Het bijbelse werkwoord 'zien' betekent: hebben, genieten. Als er een huwelijk wordt bevestigd, lezen we altijd uit Psalm 128: *En gij zult uw kindskinderen zien.* (Ps.128:6) Dan moet je dus hebben, anders kun je ze niet zien. Hebben is dus zien, en zien is dus hebben. Dat is het bijbelse werkwoord.

U moet het niet verwarren met een verlangend uitzien. Dat is wat anders. Maar zien is de werkelijkheid. Dat is het komen van Christus uit het Evangelie tot de schuldige zondaar. En die Hem ziet, die leeft! Die komt uit de duisternis tot het licht. Want, zegt Hij Zelf, een iegelijk die de Zoon aanschouwt (zien) en in Hem gelooft, die heeft het eeuwige leven.

Wat een liefelijke belofte dan: *Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien.* Je zult toch in je eigen gewaarwording op weg zijn naar de hel, een goddeloos hart en een nameloze schuld hebben, zonder God in de wereld zijn, zonder Christus, geen hoop hebbende. Je zult maar wonen in het land van de schaduw van de dood, van de eeuwige dood. Banden des doods en angsten der hel hebben mij getroffen. En het licht gaat schijnen!

Het staat toch in deze tekst? Christus gaat op; het Licht der wereld. Het beloofde licht, dat schijnt in de evangelieverkondiging en dat verlossend komt in onze ziel. Over dezelve zal een groot licht zijn en gezien worden. En dat is bevrijdend. In die stralen zal het harde, koude hart versmelten en vertederd worden. In die stralen zal het hart met wederliefde tot Christus vervuld worden. God zal in Hem gevonden worden. De vrede van de ziel zal gevonden worden in deze Zaligmaker.

Het is een heerlijke en liefelijke evangelieboodschap. Ach, we zouden u willen nodigen: neem de toevlucht onder de schaduw van Zijn vleugelen! De Zon schijnt, de Zon der gerechtigheid. Als de Morgenster toch eens op mag gaan in uw hart, wat zult u dan zalig zijn! Wat zult u dan God verheerlijken! Wat zal het uw verlangen zijn om zonder zonde voor Hem te leven en Hem te prijzen. En de zonde zelf zal u de dood geworden zijn. O, u zult bewenen dat u zo lange tijd het licht in de weg hebt gestaan en zelf de ogen gesloten hebt om u niet te laten beschijnen. En u zult temeer verwonderd zijn dat de Heere alsnog op u neer wil zien, en alsnog genade aan uw ziel bewijst.

Geliefden, zo komt men toch van het ene wonder in het andere wonder. Kom, mag u deze Zaligmaker persoonlijk kennen? Is het licht opgegaan in onze ziel? Kunt u met de apostel instemmen: *God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.* (2 Kor.4:6) Wie dat getuigen mag, zal Hem ook al de eer van ganser harte gunnen.

Amen.

Slotzang: Psalm 68:6

De koningen, hoe zeer geducht,
Zijn met hun heiren weggevlucht;
Zij vloten voor Uw ogen;
De buit van 't overwonnen land
Viel zelfs de vrouwen in de hand,
Schoon niet mee uitgetogen.
Al laagt g', o Isrel, als weleer,
Gebukt bij tichelstenen neer,
Toen gij uw juk moest dragen,
En zwart waart door uw dienstbaarheid,
U is een beter lot bereid,
Uw heilzon is aan 't dagen.